

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 3026/16
6.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Зорана Рељића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Катариницом Пецић Илић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "А.А." доо ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник адвокат Драгана Д. Јовановић из Београда, ул. Ратних војних инвалида број 17, ради поништаја решења тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, број: 4-00-2201/2015 од 12.1.2016. године, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа, одржаној дана 6.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем се одбија, као неоснован, захтев за заштиту права тужиоца поднет у поступку јавне набавке мале вредности услуга – пројекат развоја интегрисаног система менаџмента ИМС – увођење система менаџмента управљање енергијом (ИСО 50001), ЈН ..., за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 22.7.2015. године, наручиоца ПД "Хидорелектране Ђердап" доо Кладово (став 1.), те се одбија, као неснован, захтев за накнаду трошкова заштите права подносиоца захтева "А.А." доо ..., овде тужиоца (став 2.).

Тужбом, поднетом Управном суду дана 27.2.2016. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из законом прописаних разлога. Тужилац истиче да тужени орган у оспореном решењу није узео у обзир све наводе из поднетог захтева за заштиту права, а нарочито оне којима се указује на дискриминаторски услов конкурсне документације на основу кога је спроведен предметни поступак јавне набавке, којим је захтевано да је понуђач у претходне три године пружао консултантске услуге бар у једном

предузећу које се бави електроенергетском делатношћу, а које је сертифицировало систем управљања енергијом у складу са стандардом ИСО 50001:2011. Тужилац наводи да је наручиоцу свакако морало бити познато да конкурсне услове предметне јавне набавке испуњава само ПД "Б.Б." доо, у прилог чему говори и чињеница да се у том поступку јавне набавке пријавило само то правно лице које је испуњавало конкурсне услове, из чега, по мишљењу тужиоца, следи да је реч о дискриминаторском услову за све остале потенцијалне учеснике. С тим у вези, тужилац указује на експертски став проф. др В.В. да је тужилац у стању да квалитетно пружи тражену услугу, али да је наручилац од више могућности које би имале логичку везу између додатних услова и предмета јавне набавке изабрао управо ону могућност која гарантује да ће бити изабран жељени понуђач - "Б.Б." доо. Тужилац спори и навод решења туженог органа према коме је предмет јавне набавке такав да "подразумева иновативност", јер такав захтев није садржан у сличним случајевима јавних набавки других наручилаца. Такође је оспорен и навод решења туженог према коме се у конкретном случају не ради о онемогућавању конкуренције, с обзиром на то да се омогућава и страним консултантским организацијама да равноправно учествују, јер је такав став плод непознавања ситуације у окружењу у коме нема сертифицираних организација из производње електричне енергије, односно електроенергетске делатности, из чега следи да нема ни конкуренције, већ се наведеном делатношћу бави само "Б.Б." доо. Тужбом је указано и на то да је тужени орган приликом доношења оспореног решења повредио и одредбу члана 158. Закона о јавним набавкама, у погледу рокова доношења решења по захтеву за заштиту права, будући да је исто донео са закашњењем од четири месеца од најдуже дозвољеног рока. Тужилац предлаже да се због специфичности и сложености предмета, у овом спору одржи усмена јавна расправа, те да након исте суд донесе пресуде у спору пуне јурисдикције којом ће суд решити ову управну ствар, односно да уколико суд нађе да за то нису испуњени услови, поништи оспорено решење и предмет врати туженом на поновно одлучивање, као и да га обавезе на накнаду трошкова управног спора на име састава тужбе, у износу од 36.000,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при наводима из образложења оспореног решења, предлажући да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према наводима из образложења оспореног решења и стања у списима предмета, одлуком о покретању предметног поступка јавне набавке број 10-28/1-3-1 од 10.6.2016. године, утврђено је да су предмет те набавке услуге увођења система менаџмента управљања енергијом (ИСО 50001), при чему је изменом конкурсне документације од 27.7.2015. године наручилац као један од додатних услова предвидео да је понуђач дужан да докаже да је у претходне три године пружао консултантске услуге бар у једном предузећу које се бави електроенергетском делатношћу, а које је сертифицировало систем управљања енергијом у складу са стандардом ИСО 5001:2011, о чему је као доказ испуњености наведеног услова предвиђено достављање потврде издате од наручиоца којом се потврђује да је понуђач пружио консултантске услуге на увођењу стандарда ИСО 5001:2011, уз напомену да је у потврди морало бити назначено да је наручилац сертифицирован за наведени стандард од стране сертификационог тела, као и број сертификата и копија истог.

Одредбама члана 10. Законом о јавним набавкама ("Службени гласник РС", бр. 124/12...68/15), утврђено је начело обезбеђивања конкуренције у поступку јавне набавке, тако што је прописано да је наручилац дужан да у поступку јавне набавке омогући што је

могуће већу конкуренцију (став 1.), као и да наручилац не може да ограничи конкуренцију, а посебно не може онемогућавати било којег понуђача да учествује у поступку јавне набавке неоправданом употребом преговарачког поступка, нити коришћењем дискриминаторских услова, техничких спецификација и критеријума (став 2)

Одредбама члана 76. наведеног закона уређено је питање додатних услова које одређује наручилац у конкурсној документацији за учешће у поступку јавне набавке, тако што је предвиђено да наручилац у конкурсној документацији одређује додатне услове за учешће у поступку јавне набавке у погледу финансијског, пословног, техничког и кадровског капацитета увек када је то потребно имајући у виду предмет јавне набавке (став 2.), наручилац одређује услове за учешће у поступку тако да ти услови не дискриминишу понуђаче и да су у логичкој вези са предметом јавне набавке (став 6.).

Испитујући основаност навода поднетог захтева за заштиту права, тужени орган је, по оцени Управног суда, правилно закључио да наручилац јавне набавке није повредио начело обезбеђивања конкуренције у предметном поступку јавне набавке када је као један од додатних услова за учешће у истој захтевао да понуђач докаже да је у претходне три године пружао консултантске услуге бар у једном предузећу које се бави електроенергетском делатношћу, на начин ближе назначен у оспореном решењу. Испитујући, наиме, законитост наведеног услова тужени орган је, по налажењу Суда, правилно закључио да се тако постављеном додатном услову не може оспорити логичка веза за предметом јавне набавке, у смислу цитиране одредбе члана 76. став 6. Закона о јавним набавкама, с обзиром на предмет јавне набавке, његов значај у односу на општи јавни интерес, те чињеницу да је реч о услузи која подразумева значајан ниво инвентивности у циљу имплементације система управљања енергијом на домаћем тржишту и то у процесу који је у својој почетној фази. Због тога је у односу на тако одређен предмет јавне набавке логички заснован и додатни услов који се односи на то да је понуђач у том поступку јавне набавке у претходне три године пружао консултантске услуге бар у једном предузећу које се бави електроенергетском делатношћу, чиме је, по схватању Управног суда, обезбеђено поштовање начела ефикасности јавне набавке, прописаног одредбом члана 9. став 1. Закона о јавним набавкама, а према коме је наручилац дужан да у поступку јавне набавке прибави добра, услуге или радове одговарајућег квалитета имајући у виду сврху, намену и вредност јавне набавке. Суд је притом имао у виду да је наведени додатни услов постављен тако да се не односи само на услуге које су у претходном периоду пружане предузећима која се искључиво баве производњом електричне енергије, већ се исти односи на целокупну електроенергетску делатност, и то не само на територији Србије. Суд притом налази да је правилно закључивање туженог да је за оцену законитости наведеног услова у предметном поступку јавне набавке од значаја и чињеница која се односи на специфичност момента у коме се иста спроводи, у смислу увођења иновативних решења, из ког разлога се наручиоцу јавне набавке не може приписати повреда начела конкуренције, будући да је наручилац везан обавезом да јавну набавку спроведе тако да прибави услугу одговарајућег квалитета, имајући у виду сврху јавне набавке. Следом изнетог, Управни суд је оценио да су неосновани тужбени наводи којима се законитост конкурсне документације спори указивањем на то да се прописивањем наведеног додатног услова повређује начело обезбеђивања конкуренције у том поступку јавне набавке. Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да исти нису од утицаја на другачије одлучивање у овој ствари, будући да је оспорено решење правилно и на закону засновано из разлога који су у њему дати, а које као правилне и довољне прихвата и овај суд.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Суд је решавао без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног

стања. Суд је, наиме, имао у виду да је предмет овог управног спора такав да не захтева посебно утврђивање чињеничног стања, нити се самим наводима тужбе спори правилност чињеничног стања на коме је заснована одлука туженог, већ се исти односе на оцену законитости прописаног додатног услова на страни понуђача и његове сагласности са начелом обезбеђивања конкуренције у поступку јавне набавке, а што је, по својој природи, правно питање за чије разматрање није неопходно одржавање усмене јавне расправе, већ се исто заснива на наводима који се односе на предмет јавне набавке и специфичност тржишног стања у периоду у коме се набавка врши, те њен општи јавни значај. Суд, такође имао у виду да се предметним захтевом за заштиту права оспроава законитост конкурсне документације, као иницијална фаза поступка јавне набавке, те стога није било разлога за одржавање усмене јавне расправе у овом спору, у смислу члана 34. Закона о управним споровима, из ког разлога оспорено решење донето по наведеном захтеву и није достављано осталим учесницима предметног поступка јавне набавке.

Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех тужиоца у овом поступку, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, применом одредаба чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС, бр. 72/11...55/14), које се примењују у управном спору на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 6.10.2017. године, 12 У 3026/16

Записничар
Катарина Пецић Илић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ